

Tükeniyorum

– Şenay DEMİRCİ · 31 Aralık 2010

Efelenmekten naz yapmayı unutmuşum. Aslında o kadar çok ihtiyacım varki Sevdiklerimi yanımda isterim diye çingar çıkarmaya.

Yoksa

Kıyarmıyım hiç ben sevdiklerime.... Azıcık ses kesilse

Korku dağları deliyor

Azıcık nefes alamasam

Yol görünür gibi oluyor

Derdim yok,attım hepsini ummana

Kalabalıklar anlatıyor yalnızlığımı.

Savruluyor,savruluyorum

Rüzgarlar öyle kuvvetli ki

Bazen direncim bitiyor

Tükeniyorum

Ve özeniyorum

Çocuğu olanlara

Ölseler arkalarından

Ağlayanları olacak

Ya ben !

Ya ben diye iç geçirdikçe

Yalnızlığım vuruyor yüzüme

Her seferinde...

Kaçacak delik de kalmadı

Her köşe aşıkâr

Sadece mezar

Gizlenecek kuytular

Ben tek tabanca

Bir atımlık kurşunum var

Adres, adres belli de Bu garip Allah'tan korkar.